

Sygn. akt III RC 53/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 czerwca 2017 r.

Sąd Rejonowy w Zambrowie Wydział III Rodzinny i Nieletnich

w składzie:

Przewodniczący SSR Krzysztof Rzodkiewicz

Protokolant Krystyna Wojeńska

po rozpoznaniu w dniu 29 czerwca 2017 r. w Zambrowie na rozprawie

sprawy z powództwa małoletniej N. J. reprezentowanej przez przedstawicielkę ustawową M. K.

przeciwko

M. J.

o alimenty

- I. zasądza od pozwanego M. J. na rzecz jego małoletniej córki N. J. alimenty w kwocie po 250 (dwieście pięćdziesiąt) złotych miesięcznie poczynając od dnia 1 lipca 2017 r. płatne z góry w terminie do dnia 10-go każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami na wypadek zwłoki w płatności każdej raty do rąk M. K. jako ustawowej przedstawicielki;
- II. oddala powództwo w pozostałej części;
- III. odstępuje od obciążania M. J. kosztami postępowania i przejmuje je na rachunek Skarbu Państwa;
- IV. wyrokowi w pkt. I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt III RC 53/17

UZASADNIENIE

M. K. działając w imieniu małoletniej córki N. J. wniosła o zasądzenie na rzecz małoletniej alimentów w wysokości 450 złotych miesięcznie od ojca małoletniej M. J. płatnych na konto matki dziecka do dnia 10-tego każdego miesiąca z góry z ustawowymi odsetkami w razie uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat.

Pozwany M. J. wniósł o oddalenie powództwa.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

Małoletnia N. W. urodziła się (...) w Z. w trakcie trwania małżeństwa M. K. (wówczas W.) z R. W..

Wyrokiem tutejszego Sądu z dnia 31 marca 2016 r. w sprawie sygn. akt III RC 118/15 ustalone zostało, że R. W. nie jest ojcem małoletniej N. W.. Po zaprzeczeniu ojcostwa M. J. uznał ojcostwo małoletniej N. W. w Urzędzie Stanu Cywilnego w Z..

M. K. – matka N. J. ma 26 lat, wykształcenie zawodowe, zawód kasjer sprzedawca. Mieszka w Z. w wynajętym mieszkaniu. Jest rozwiedziona. Z małżeństwa z R. W. ma siedmioletniego syna D. W.. Na syna D. otrzymuje alimenty w wysokości 340 zł. Obecnie przebywa na urlopie wychowawczym – zajmuje się dziećmi. Wcześniej była zatrudniona

w sklepie jako sprzedawca. Otrzymuje zasiłek rodzinny na dwoje dzieci w kwocie 95 zł na córkę N. i 125 zł na syna D.. Otrzymuje dodatek do zasiłku rodzinnego z tytułu opieki nad dzieckiem w okresie korzystania z urlopu wychowawczego w kwocie 400 zł. Na dwoje dzieci otrzymuje świadczenie 500+ w łącznej kwocie 1000 zł. Otrzymuje również zasiłek z MOPS w Z. w kwocie 311 zł.

M. J. – ojciec N. W. przebywa obecnie w zakładzie karnym, gdzie odbywa karę pozbawienia wolności w wymiarze jeden rok i cztery miesiące. W zakładzie karnym przebywa (...) Wcześniej nie pracował. M. J. jest kawalerem, innych dzieci nie ma.

Małoletnia N. W. jest dzieckiem zdrowym, nie choruje przewlekłe. Jest pod opieką matki.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny w oparciu o: decyzję (k. 3), odpis skrócony aktu urodzenia (k. 4), wyjaśnienia M. K. (k. 19 v)

Podstawą prawną powództwa są artykuły 133 § 1 i 135 § 1 kodeksu rodzinnego i opiekuńczego. Zgodnie z art. 133 § 1 kro rodzice są zobowiązani do świadczeń alimentacyjnych wobec dzieci, które nie są w stanie utrzymać się samodzielnie. Wysokość zaś obowiązku alimentacyjnego reguluje art. 135 § 1 kro stanowiący, iż zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego.

Poprzez możliwości zarobkowe należy rozumieć nie tylko rzeczywiście osiągnięte przez zobowiązanego dochody lecz także wszystkie te, które jest w stanie uzyskać przy właściwym wykorzystaniu wszystkich zdolności i sposobności legalnego zarobkowania.

Małoletnia pozostaje na utrzymaniu matki, która nie jest w stanie ponieść wszystkich kosztów utrzymania małej powódki. Matka dziecka obecnie utrzymuje się z zasiłku rodzinnego oraz dodatku do zasiłku rodzinnego. Część z otrzymywanej kwoty jest w stanie przeznaczyć na utrzymanie powódki, ale ma także starszego syna. Matka powódki, która nie pracuje, głównie własnymi staraniami o wychowanie i utrzymanie powódki wypełnia swój obowiązek alimentacyjny.

Małoletnia jest dzieckiem zdrowym niespełna dwuletnim, jej potrzeby mieszczą się w przeciętnych potrzebach dziecka w tym wieku, jednak pozwany powinien przynajmniej częściowo przyczynić się do utrzymania córki.

Pozwany przebywa od kilku miesięcy w zakładzie karnym. Popelniając czyny karalne powinien liczyć się z taką ewentualnością, zaś mając na utrzymaniu małej powódki, tym bardziej powinien mieć świadomość, iż w przypadku wykrycia popełnienia przestępstwa, pozostawi dziecko bez środków utrzymania od jednego z rodziców, dlatego osadzenie pozwanego w zakładzie karnym nie może być okolicznością wyłączającą jego obowiązek alimentacyjny wobec małego dziecka niezdolnego do samodzielnego utrzymania się.

Mając na uwadze stan zdrowia powoda oraz sytuację życiową jego matki, kwota 250 zł miesięcznie odpowiada usprawiedliwionym potrzebom małej powódki, stąd też sąd zasądził alimenty w wysokości 250 zł miesięcznie zaś w pozostałym zakresie powództwo oddalił.

Podstawę rozstrzygnięcia stanowią przepisy art. 135 § 1 kro, art. 133 § 1 kro i o rygorze natychmiastowej wykonalności art. 333 § 1 pkt. 1 kpc.

O kosztach orzeczono z mocy art 102. Kpc odstępując od obciążania nimi pozwanego.